

ตอน แข่งขันวาดรูป

จิตรกรต่างชาติผู้เชี่ยวชาญวาดภาพ
ผู้หนึ่ง สามารถวาดภาพได้สวยงามและเสร็จ
อย่างรวดเร็วภายในชั่วระยะเวลาการกระ
โดดขึ้นไปจากพื้นเพียงครั้งเดียว เขาชอบทำ
ประลองและชนะได้รับเงินรางวัลทุกครั้ง

กระทั่งเมื่อต้องมาแข่งขันกับศรีธนญชัย
พระราชาทรงมั่นพระทัยว่าศรีธนญชัยจะต้อง
ชนะอย่างแน่นอน พระองค์จึงประกาศว่าจะ
พระราชทานเงินรางวัลจำนวนมากให้แก่ผู้
ชนะการวาดภาพ

เมื่อถึงวันแข่งขันจิตรกรต่างชาติแสดง
ฝีมือการวาดภาพก่อน เขากระโดดขึ้นไปวาด
ภาพบนผนังได้อย่างงดงาม ชาวบ้านที่มามุง
ดูต่างทึ่งในความสามารถ พวกมันตะโกนให้
ศรีธนญชัยยอมแพ้ดีกว่า แต่ศรีธนญชัยกลับ
มีท่าทางสบายๆ บอกให้รอดูก่อน ว่าแล้ว
ก็เอามือจุ่มลงไปในถังที่ใส่น้ำตาลเข้มพอ
ประมาณ แล้วกระโดดขึ้นไป เอาปลายนิ้วทั้ง

๕ สัมผัสผนัง แล้วส่ายมือลากลงมา

ศรีธนญชัยประกาศว่าแค่กระโดดขึ้นไปเพียงครั้งเดียว ตนก็สามารถวาดภาพได้เดือน
ได้ถึง ๕ ตัว ซึ่งเท่ากับว่าตนวาดภาพสัตว์ได้มากกว่าศิลปินต่างชาติถึง ๔ ตัว ดังนั้นตนควรจะ
เป็นผู้ชนะ ศิลปินต่างชาติยินยอมอยู่ชั่วคราว แล้วก็ถือว่าศรีธนญชัยว่าวาดภาพสัตว์ไม่งดงามพอที่
จะเอามาแข่งกับตนได้ แต่ศรีธนญชัยก็ย้อนกลับไปว่าไม่มีเงื่อนไขกำหนดไว้ว่าจะต้องวาดภาพ
ให้สวยด้วยนี่นา

ตอน ช้างเผือกตัวใหญ่ ตาเล็ก

ขณะที่พระราชาทรงกำลังชื่นชมช้างเผือกคู่บารมีของพระองค์ ท่ามกลางเหล่าเสนาที่
พากันทูลเอนยอว่าเป็นช้างเผือกที่มีลักษณะดีทุกประการ แต่ด้วยความหมั่นไล่เหล่าเสนา
ที่คอยมุงแต่จะทูลสรรเสริญเอนยอเพียงอย่างเดียว ศรีธนญชัยจึงกราบทูลไปอย่างตรง
โดยไม่เกรงพระทัยว่า สัตว์อะไรก็ไม่รู้ ตัวก็ใหญ่ แต่ดวงตาเล็กนิดเดียว ช่างไม่สมสัดส่วน
เลยจริง ๆ ซึ่งก็เป็นเรื่องจริงที่ไม่มีใครกล้าคัดค้าน

เหล่าเสนา : ช้างเป็นช้างที่สง่างาม
คู่ควรกับพระเกียรติยศเป็นอย่างยิ่ง
พะยะค่ะ

ศรีธนญชัย : โอ้ย...สง่างามอย่างไรพะยะค่ะ
รูปร่างก็ไม่สมส่วน ตัวใหญ่เสียเปล่า ดวงตา
กลับเล็กนิดเดียว

